

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

03 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Ghenadie Nicolaev și Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, de inculpatul

***Boicenco Nicolai Iosif**, născut la 16 ianuarie 1961, originar din or. Ștefan- Vodă și domiciliat în s. Calfa, r-nul Anenii- Noi;*

Datele referitoare la termenul de examinare al cauzei:

1. 03.12.2010- 10.10.2012 (prima instanță)

2. 05.12.2012- 20.03.2013 (instanța de apel)

3.04.06.2013- 03.07.2013 (instanța de recurs)

Asupra admisibilității recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Iaoveni din 10 octombrie 2012, **Boicenco Nicolai** a fost condamnat în baza art. 192¹ alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

Acțiunea civilă a fost admisă și s-a încasat de la inculpat în beneficiul lui Udodov Vladimir suma de 4000 lei.

2.În fapt, instanța de fond, pe baza probelor administrate la dosar, a constatat că **Boicenco Nicolai**, la data de 25 iunie 2010, în jurul orelor 11.00, avînd intenția răpirii mijlocului de transport, a urcat la volanul automobilului de model „Moskvici 2140”, cu numărul de înmatriculare C CI 788, proprietar fiind Udodov Vladimir, parcat în or. Iaoveni, str. Mateevici, între imobilele nr.9 și 11 și l-a răpit, fără scop de însușire, deplasîndu-se cu vehiculul la vale de la locul unde staționa fără să pornească motorul, însă la cîtiva metri mijlocul de transport tamponîndu-se în poarta gospodăriei cet. Pruteanu Constantin, din or. Iaoveni str. Mateevici 9; ca urmare a impactului automobilul a fost deteriorat și părții vătămate Udodov Vladimir i-a fost cauzată o pagubă materială în mărime de 2460 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri inculpatul și avocatul acestuia, Valeriu Catană, care au solicitat casarea ei, cu pronunțarea unei noi hotărîri prin care **Boicenco Nicolai** să fie achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii incriminate din motiv

că prima instanță și-a bazat sentința de condamnare doar pe declarațiile părții vătămate, care nu a văzut momentul răpirii automobilului.

La fel, a fost invocat faptul că în acțiunile inculpatului lipsește latura subiectivă a infracțiunii de răpire a mijlocului de transport care presupune existența intenției directe, care nu a fost dovedită, sentința fiind bazată doar pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 În motivarea deciziei sale, instanța de apel a menționat faptul că analizând probele cercetate în ședința instanței de fond și celei de apel, Colegiul penal a ajuns la concluzia că Boicenco Nicolai, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire, iar declarațiile date de inculpat, prin care el nu recunoaște comiterea infracțiunii comise, nu corespund adevărului, fiind depuse în încercarea de a se eschiva de la răspunderea penală.

5. În recursul ordinar declarat de inculpat, invocându-se prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel cu remiterea cauzei la rejudecare din motiv că instanța de apel neîntemeiat și-a bazat concluziile pe declarațiile martorilor Litvinenco Alexandru și Banari Alexandru, acestea nefiind verificate în ședința instanței de apel prin consemnarea lor în procesul-verbal, prin ce a fost admisă o eroare procesuală care nu poate fi corectată în ordinea procedurii de recurs ordinar.

Este menționat faptul că instanța de apel a dat o apreciere eronată circumstanțelor cauzei din motiv că recurentul nu s-a așezat la volanul automobilului și nu l-a mișcat din loc, de aceea instanța de apel greșit a concluzionat că a comis răpirea mijlocului de transport, fără scop de însușire.

La fel, este invocat că judecătorul Ion Secrieru neîntemeiat făcea parte din completul de judecată care a examinat cauza penală în privința sa în ordine de apel din motiv că acest judecător anterior a examinat, în calitate de raportor, pricina civilă la care recurentul era parte procesuală.

6. Verificând argumentele invocate în recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârilor atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală adoptată în cauza dată.

În recursul ordinar declarat sunt invocate prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, conform cărora, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, conform pct.8)

al aceluiași articol, în cazul cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii, iar conform pct.12), în cazul cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Recurentul, însă nu a specificat care este eroarea de drept comisă de instanța de apel, ce ar motiva casarea hotărîrii, la fel, neaducînd careva argumente în susținerea poziției sale privind stabilirea eronată a faptelor prin neluarea în considerație a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora, această eroare gravă de fapt nefiind o apreciere greșită a probelor.

Astfel, instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atît pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cît și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui **Boicenco Nicolai** în comiterea infracțiunii imputate să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie a fost analizată detaliat și minuțios în textul hotărîrii contestate, și anume: declarațiile părții vătămate Udodov Vladimir; ale martorilor Litvinenco Alexandru și Banari Alexandru; acestea fiind în concordanță cu celelalte materiale ale cauzei ca: procesul- verbal de cercetare la fața locului din 25 iunie 2010 cu fototabel, conform căruia, în urma examinării automobilului de model Moskviți 2140 n/î C CI 788, a fost confirmat faptul deteriorării automobilului (vol.I, f.d.6-8); actul de diagnostică din 19 august 2010 al automobilului menționat, eliberat de SDT "Teraru" SRL, prin care a fost confirmat faptul deteriorării lui și costul reparației în sumă de 2460 lei (vol.I, f.d.20); procesul- verbal de confruntare dintre partea vătămată Udodov Vladimir și bănuitul Boicenco Nicolai(vol.I, f.d.43-45); procesul-verbal de confruntare dintre martorul Banari Alexandru și bănuitul, conform căruia, ultimul și-a susținut depozițiile date anterior în cadrul urmăririi penale iar martorul Banari Alexandru a confirmat cu certitudine că anume Boicenco Nicolai a urcat la volanul automobilului de model Moskviți 2140 și după ce a parcurs cu acesta 4-5 metri, l-a tamponat în poarta din str. Mateevici 9, or. Ialoveni (vol.I, f.d.41-42).

Argumentul principal invocate de recurent este neaprecierea obiectivă, de către instanța de apel, a probelor administrate în cauza dată.

Însă, Colegiul menționează că temeiurile invocate de acesta, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală.

Mai mult ca atît, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond sau în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare.

Astfel, Colegiul penal constată că concluzia instanței de apel privind vinovăția inculpatului este justă și întemeiată, în cauză fiind stabilite toate elementele componente ale infracțiunii incriminate acestuia și ca urmare, temeiurile stipulate în art.427 alin.(1) pct.6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la

examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de fapt și de drept invocate de către recurent.

Argumentul recurentului, precum că instanța de apel neîntemeiat și-a bazat concluziile pe declarațiile martorilor Litvinenco Alexandru și Banari Alexandru, acestea nefiind verificate în ședința instanței de apel prin consemnarea lor în procesul- verbal, nu poate fi reținut de instanța de recurs din motiv că conform procesului- verbal al ședinței judiciare a instanței de apel din 20 martie 2013 (vol.II, f.d.32), declarațiile martorilor menționați au fost verificate, fiind consemnate în proces- verbal.

Cît privește argumentul despre imposibilitatea participării judecătorului Ion Secrieru la judecarea cauzei penale date din motivul participării anterioare a acestuia la examinarea unui litigiu civil, la care inculpatul era parte, acesta este neîntemeiat, deoarece conform art. 33 alin.(5) Cod de procedură penală, *judecătorul nu poate participa la judecarea cauzei și urmează a fi recuzat dacă el a luat în această cauză hotărîri anterioare judecării în care și-a expus opinia asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului*, prevederi care nu sunt aplicabile în speța dată, acesta anterior participînd la examinarea unui litigiu civil.

Mai mult ca atît, conform procesului- verbal al ședinței instanței de apel, inculpatului, potrivit art. 413 alin.(2) Cod de procedură penală, i-a fost explicat dreptul de a formula cereri de recuzare, drept pe care acesta nu l-a folosit.

Din aceste considerente, Colegiul penal menționează că recursul inculpatului urmează a fi declarat inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, Colegiul penal

DE C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul ***Boicenco Nicolai Iosif*** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2013 în cauza penală în privința sa, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 03 iulie 2013.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti